

tuite con piena Nostra soddisfazione non potiamo far a meno di non scortalo colle presenti veridiche Attestazioni, onde animarlo a conciliarsi così il Sovrano compatimento, e le Pub.e generose grazie.

Castel Nuovo li 30. Agosto 1765.

Piero Emo Prov.r Est.o

XV.

Na kraju knjige (pergamenta) napisana je običnim rukopisom slijedeća

Izjava

Attesto io infrascritto Publico Veneto Nodaro d'aver incontrato de verbo ad verbum li sopradetti attestati al Nodi Ia' come stano e giacono, e l'ho ritrovati

esser copiati fedelmente, e concordare con altri simili esibitimi dal Sig.r Bieladinovich Pietro unitamente all'Arma intitolata Co. Bieladinovich il che hò fatto a richiesto del sud.º Sig. Co. Bieladinovich al Quale ho restituito li detti Attestati, e in fede della verità mi son sottoscritto e posto il mio Notarial sigillo. Venetiis hac die Vigesima Septima Mensis Januari 1765. M .V.

Ita est Angelus Porta Civis Originarius, ac Pub.s ean.m Notarius in fidem subscripsit, et signavit absque reg.

(Notarov pečat)

Dr. N. Zvonimir Bjelovučić

JEDNA PESMA IVANA VIDOVIĆA O ŠPANJOLSKOM NASLEDNOM RATU

saopštio Petar Kolendić

Na poslednjim listovima jednog primerka Kalepina (Venetiis, Sim. de Luere, 1511) u biblioteci šibenskog manastira sv. Lovre našao sam jednu ćirilicom pisanu pesmu o početku španjolskog naslednog rata.

Po ćirilskim zabeleškama i na toj knjizi i po drugim knjigama u toj biblioteci vidi se, da je pesmu pisao, a sigurno i spevao, jer se bavio takovim poslovima, šibenčanin Ivan Vidović († 1721), koji je 1714 određen za biskupa u Skradinu, ali pre nego je i došao u svoju dijecezu već 1716 upućen kao biskup u Trogir.

Nije teško utvrditi, da je pesma nastala neposredno pod prvim utiscima vesti o pripremama mladog Karla III na pohod u Španiju, dakle negde u toku 1704, svakako pre smrti Leopolda I (5 maja 1705), a zanimljiva je već i po tome, što Vidović ovde, u malo čudnoj opreci sa zvaničnom politikom rimske kurije, nikako ne krije svoje simpatije prema Karlu III. Ko zna, da baš radi toga pesma i nije dopevana!

Dajem je u modernoj transkripciji latini-
com:

PJEVAOC KOMLEN MILOLAVIĆ ZA ER-
LEN SLOŽI U POFALU PRISVITLE BO-
SANSKE GOSPODE S VILAMA U HLA-
DIŠTU POD JELOM UZ RULE PIVAJUĆI

Obijestan kokot, ne budući kopun,
nevirne sile i himbe pun,
skače, pretiska svaku pijetlicu,
prelicom zove Anu kraljicu.

- 5 Čuvši krunjena silna kraljica
da j' pnjevac zove da je prelica,
njemu poruči Ana krunjena:
»Ne drž' me pijevče, da sam poštena,
ako te neću, pijevče, ukrotit'
10 i Trećem Karlu pod nože stavit«.

Sabor učini krunjena Ana,
silna na moru koja je zvana,
orlu poruči poštena kruna:

- »K meni doleti, ma diko puna!
15 S nevirom horoz misli podivjat
nad svim krilatim on misli pivat,
nut tvoje panče, orle, napravi,
polet' u visin' na boj se spravi!
Po moru silne navi ću moje,
20 Karlo, ja spravit na službe tvoje,
tve otačbine gnjzdo ostavi,
k meni doleti, brzo se spravi!
Srebro i zlato na službe tvoje
i sve kraljestvo biti će moje,
25 španjska kraljestva tvoja će biti,
pravda nebeska tako će ktiti,
jer pravda daje svakomu svoje,
a Španje jesu didinstvo tvoje.
Let', orle mili, let' mi veselo,
30 slavni moj Karlo, krunjeno čelo!
Leopold' otca milo t' je ostavit
i s milom majkom vikom s' rastavit,
jedinog braca Osipa tvoga,
ugarskog kralja, prijatelj' moga,
35 u suzah znadem da ćeš ostavit,
dal' na dospitku radosni ćete bit«.
Prisrićni Karlo iz Beča grada
z Božjom pomoću pojd' put zapada,
s četiri strane svita tecihu
40 sriće, prisrićnom u pomoć bihu
Trećemu Karlu, koga slidiše
i od poroda vazda s njim biše.
I k dvorom Ane, jake kraljice,
ka j' rasap pivca i njega dice,
45 prisrićni oral kada doleti
s pristolja Ana k njemu poleti,
radost obijuh ne mor' izreći,
van da bi m' anjelski jazik moć steći
Olanda sva i Inglitera
50 radostna osta, moja t' je vira,